

Sygn. akt I C 407/12

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Ewelina Pługowska

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego **w W.**

przeciwko **M. W.**

o zapłatę

powództwo oddała

Sygn. akt IC 407/12-upr

UZASADNIENIE

Powód(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. w dniu 24-10-2011r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. W. o zapłatę kwoty 294,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24-10-2011r do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji nabył od firmy (...). zoo prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu wystawionych faktur z umowy nr (...). (...), a kwota dochodzona pozwem wynika z wyciągu z ksiąg funduszu z dnia 24-10- 2011r.

Postanowieniem z dnia 01-03-2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachodni w L. o sygn. VI Nc-e 704527/13 uchylił nakaz zapłaty z dnia 21-12-2011r w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu. (k. 15)

Powód w uzupełniając pozew do wymogów postępowania uproszczonego podtrzymał pozew w całości argumentując, identycznie jak elektronicznym postępowaniu upominawczym. Zmienił jedynie żądanie w zakresie daty od jakiej maja być zasądzone odsetki wskazując iż od dnia wniesienia powództwa.

Pozwana na rozprawie w dniu 27-06-2013r. nie stawiła się i nie złożyła też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Umową z dnia 31-08-2011 roku (...) zoo w W. zbyła swoje wierzytelności na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W..

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu – k. 21)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione, należało oddalić.

Warunkiem bowiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi [art. 509 kc]. Pozew natomiast nie zawierał ani nie wskazywał żadnego dowodu na istnienie zobowiązań pozwanej wobec (...). zoo w W..

Z treści uzasadnienia pozwu nie wynikało, żeby pozwana zawarła w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej lub zawodowej; również powód nie powoływał się na taką okoliczność. W efekcie pozwanej przysługiwał w relacji z powodem status konsumenta (art. 221 k.c.). W takich warunkach dołączony do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu nie posiadał mocy prawnej dokumentu urzędowego [art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z dnia 28 czerwca 2004 r.)], a miał jedynie znaczenie dokumentu prywatnego (por. wyrok TK z dnia 11 lipca 2011 r. r., P 1/10) – z tej też przyczyny powód powinien był wykazać jego prawdziwość (tj. fakt istnienia wierzytelności w oznaczonej tam wysokości [art. 253 k.p.c.]).

Powód nie powołał się na treść ani nie przedłożył -umowy pomiędzy zbywcą a pozwaną, nie przedłożył również powoływanych w pozwie faktur -ograniczając swoje twierdzenia faktyczne i załączając dowody ograniczające się w zasadzie do stwierdzenia samego faktu cesji wierzytelności. Nie wiadomo przy tym kiedy w jakiej wysokości nominalnej powstało zobowiązanie i za jakie usługi zostało naliczone. Nie wiadomo też za jaki okres i według jakiej stopy procentowej powód naliczył odsetki. Pozwany przy tak zgłoszonym roszczeniu nie jest w stanie ustalić czy spełnił świadczenie na rzecz pierwotnego wierzyciela albo odmówił jego wykonania z uwagi na zaistniałe przedawnienie. Nie wiadomo również czy naliczenia dokonane zostały zgodnie z umową, o ile ona istniała, łączącą zbywcę z pozwaną. / art 505⁵§1 k.p.c./.

W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c. w którym określono podstawę faktyczną wyroku zaocznego, sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Opis stanu faktycznego przedstawiony w pozwie przez zawodowego pełnomocnika materialno-prawną podstawę wskazuje w sposób nienadający się do odtworzenia jej treści jak również nieznana jest daty powstania takiej normy. Powód podał jedynie numer umowy. Należy więc uznać, iż pozew nie opiera się na materialno-prawnej podstawie rozumianej jako indywidualno-konkretna norma prawna wynikająca z określonego stosunku obligacyjnego, z którego wynika obowiązek świadczenia dłużnika, określonego zobowiązania pieniężnego.

Braki, niedokładności, przemilczenia w zakresie podstawy faktycznej i prawnej pozwu obciążają powoda reprezentowanego z resztą przez zawodowego pełnomocnika. [art 6 k.c. i 3 k.p.c.]

Mając powyższe na uwadze roszczenie powoda jako co do zasady bezzasadne lub nieudowodnione podlegało oddaleniu.

. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji